

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב

כי קודש הם אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל

ספר

פועל צדק

שעשה ותיקן הרב הגאון המפורסם בעל שפתי כהן ז"ל מקצרו ועולה אלה המצות למניינם לדעת הרמב"ם ז"ל עשה ול"ת הם בראשי העמודים משמאלם ומימינם אשרי הזוכה מידי שבוע בשבוע מביא וקורא. קריאה נאמנה בסי' זה פתח באשרי וסיים באשרי. וליוקר מציאותו העלינו אותו עוד הפעם על משבח הדפוס לזכות בו את הרבים. הי' יזכנו לקיים כל מצותיו באהבה כיר"א :

נדפס

בעה"ק ירושלם ת"ו

שנת תרע"ד לפ"ק

בדפוס האחים ליפשיץ

כי נר מצוה ותורה אור

התן לראיך לית לך עטרת הפאר המגד

לנצחית ונקים לראשיל ונקים לראשיל ונקים לראשיל כי לית לך עטרת הפאר המגד

(א) ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו : נמצאת

משרשי המאוס כי לא תהו צדקה נכבד ילדה והקב"ה הפך
 ציטונו של עולם ומחוקך כך יודע עוזו יכלתו ית"ש ואלמונתו כי
 צרוב עם הדת מלך שבסבתה מתקיימת כל המצות והייב להשתדל
 לזמן שבגלו תז"ל :

(ב) את בריתי תשמור המול לכם כל זכר :

זאת הצדקה אשר כרת את אברהם על אמונת ייחוד השם
 ושלמות התורה וקיימה לא תכלים רק צמילה ומצוה זו נכפלה
 כמה פעמים בדרך כמה מצות וכולן ללמדך כמה חז"ל ואין בכל
 מ"ע שחייבין עני ציטונו כרת כי אם זו ובחיטת הפסח :

על בן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה : ויבנה (א)

לא נאמר על דרך סיפור אלא אזכרת הש"ת מסיני ונכתב במקומו
 משרשי המאוס לעשות לנו במחוקך כך נוכל לעמוד עם מי שבגדנו
 שאותו המלאך היה שרו של עשו ורצה לעקרנו ולא ידע :

(ג) החדש הזה לכם ראש חדשים : נא

לחשוב ולקבוע באיזה יום תחלה כל הדש ולעבד שנים
 ומד"ס לדרך צדקה הלבנה והרמז"ן ז"ל יחשוב קידוש החדש
 ועיבוד שנים זו מצות משרשי המאוס שיטעו מועדי השם
 בזמנם חג הפסח כשהצואה באצו וחג האסיף בתקופת השנה
 ואילולי עיבוד השנים יצואו המועדים שלא בזמנם ומסד הדבר
 בגדולי הדור בסמוכים דוקא ועכשיו צעוטהינו שאין לנו מעצדים
 עפ"י סמוכים לנו סומכים על החשבון המקובל מר"ה הלל שהיה
 סמוך והיה מעבד השנים עד ציאת הגואל :

(ד) ושחטו אותו כל עדת ישראל בין הערבים :

לשחוט ציוס י"ד בניסן שה תמים לקרבן פסח ולשין בין
 הערבים כתב הרמז"ן אותן שעות שבין ערובת יום הוא בתחלת
 שבע וערובת לילה בתחלת הלילה :

(ה) ואכלו את־הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על פרורים
 יאכלוהו :

עשין ליום הראשון לאוין ד

- (ב) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים :
- (ג) ולא תותירו ממנו עד בוקר :
- (ו) אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתים :
- לשבית חמץ ציום י"ד צניסן קודס חלות ופי' תשביתו ר"ל הסיו משביתים כנר :
- (ז) בערב תאכלו מצות :
- שבעת ימים שאור לא ימצא בבתים :
- (ד) חכמי המוסר אמרו החמץ והשאור רמז ל"ט"ו לז' ס' להרחיק מזהניו כל ז' ימי החג ר"ל ימי שנותנו פי' שנה להזכיר לאדם כל ימי הלדו ילך צדק עוצים גם השאור מגבים העיסה וכ"ל סימן גאוס לז' להרחק ממדה המגונה מאד צעינו ית' ודוד המלך אמר גבס עינים וגו' אתו לא אוכל. ואמר החכם. מי יראה השמש קודר ולא ילך מגאותו בחוח. בארזים נפלס שלהבת והצטר בחוח. כוכבי שמים ינוע ויקוס אל מנוח. ואיך יצטח איש באחריתו ויבכה אצללו ושמשון בן מנוח :
- (ה) כל מחמצת לא תאכלו : שלא לאכול הערובת חמץ כל בן נבר לא יאכל בו : שלא להאכיל צטר פסח לישראל מומר (ו) תושב ושכיר לא יאכל בו :
- (ז) תושב הוא אדם מהאומות שקבל עליו שלא לעבוד עכו"ם ואוכל נבילות ושכיר עכו"ם שמל ולא עבל :
- (ח) לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה : שלא להוציא מצטר הפסח ממקום הצורה :
- דעם לא תשברו בו : (ט) וכל ערל לא יאכל בו :
- וכא"י ערל שמחו אחיו מחמת מילס וא"ל מומר לערלות ובו הוא דאינו אוכל אכל צמאס ומרור וכן תושב :
- (ח) קדש לך כל בבור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה :

לתת הזכור לכהנים ויקריב הלבו ודמו על המזבח והם אוכלים
הזבח צירובלים. בדקה מפל ל' יום וזגסה נ' יום. וזכור אדם
נותן חמשה סלעים פדיונו :

ולא יאכל חמין : (א)

ולא יראה לך חמין ולא יראה לך שאור בכל גבולך : (ב)

(ג) והגדת לבנך : ביום ההוא :

לעצת להשם ציויאת מנרים צליל ע"ו צניסן ולאו דוקא לצבו
אלא אפילו צינו לבין עצמו אם אין אחרים כי דציבור יתעורר הלצ :

(ד) וכל פטר חמור תפדה בשה :

נותן שה לכבן ופטר חמור מותר צכנאש :

(א) ואם לא תפדה וערפתו עורפו צקופין מאחוריו וסורגו הוא
הפסיד ממונו של כבן לפיכך יפסד ממונו :

אל יצא איש ממקומו ביום השביעי : צנח (ג)

צא כפוי ע"ז שמקומו נקרא כל שאינו הולך יותר משלש פרסאות
שהם י"ב מיל וחז"ל אסרו שלא לילך יותר מאלפים אמה הוץ
לעיר. משרשי המלוה לדצק צה' ציום הכוא לכן לא נלך צדרך
רחוק וכתוצר על זה והלך כפוי אמה אחת יותר מג' פרסאות
לוקה מה"ת וכן אם הלך כפוי אמה אחת הוץ לאלפים אמה לוקה
מכה מרדות דרצנן :

(ב) אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך בארץ מצרים : ימו

לכאמין שיש אל אחד הים וכוה ויכיה לעד וידיעת מלוה
זו חוצה עלינו כל רגע ולמסור גופנו ומאודנו על קדושת שמו
הגדול ואין צנו כח להשיג גדלו וטובו :

לא יהיה לך אלהים אחרים : (ד)

שלא לעלות במחשבה שיש אל זולתו. כי הגאון ד"ל נפקא לכו
מחשבה מן מלת לך כלומר שאינו גלוי אלא לך וזכו המחשבה :

לא תעשה לך פסל וכל תמונה : (טו)

לא תשתחוה להם : אפוי אין דרך עבודהם צבך : (טז)

ולא תעבדם : אף שכוא דרך בזיון כגון פוער לפעור : (יז)
 לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה וגו' : (יח)
 במדרש איתא כי יש אבן על ההיכל שחוקק בה שם א' והנשבע
 לשקר גורם שירוס אוחס אבן והשטיף העולם וז"ש לא תשא לשון
 הרמה לא תהיה גורם להרים אותה האבן וכי הגאון מהר"ט
 בכלל לא תשא ש"ס יודע שישבע חצירו שקד שלא יבטיחו וזכר
 חס קבל עליו להשבע אטפי"י שלא נשבע עובר. ושלא לבדך צרכה
 שאינה לריבה וכשאלהם שח שיחות חולין ומזכיר בכללן ש"ש אפי'
 דרך סיפור ונמלא מוליא ש"ש לבטלה מנ"ל משמשון שנאמר והרא כי
 הגיד לה כל לבו מנח ידעה אמרה חס ליה לאפוקי ש"ש לבטלה והגאון
 מהר"ח כי במ"ש לא תשא את הרבות אפי' בכנוי וכמ"ש שנית את
 הרבות שנפרטים ממנו וממשפחתו כמש"ל מש"כ בשאר עבירות :

(יג) זכור את יום השבת לקדשו :

ר"ל זכרו על היום וביציאתו והיינו הבדלה :

לא תעשה בל מלאכה : (יד)

משרבי המלוא שנהיה פנויים מעסקנו לכבוד היום לקבוע בנפשותינו
 אמונת חידוש העולם שהיא חבל המושכת כל יסוד הדת העובר
 במיד צעדים וההרחה חייב סקולה ובשוגג חמאת קבועה וחז"ל
 מנו ט"ל אבות מלאכה שחייבין עליה :

(יד) כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך :

העובר עליה בטל עשה ועונשו גדול מאד שנעשה כמתנכר לאביו
 שצבמים ועד היכן כיבוד עד שיזרוק ארנקי לים צפניו ואינו
 מכלימו. וחייב אדם בכבוד חמיו שנאמר ואביו ראה גם ראה
 ובכלל זה לכבד החכמים כי הם אבות להלמידים :

לא תרצח : שלא להרוג נפש (טו)

בכלל זה המלצין פני חצירו ומונע לרקס והיורד לאומנות חצירו :

לא תנאף : שיקרו בא"ח ובכללו כל ביאה אסורה. (טז)

שרבו מבואר כי לא יודע מי אביו ולא יכיה איש משתדל
 במוסריו והכבדתו וילא לתרבות רעה :

לא תגנוב : שלא לגנוב כסף ובכללה דעת חבירו. (בב)
 כתב רמי אברבנאל כי שם גניבה ג"כ על הסרמה כמי ויגנוב
 יעקב את לב לבן בכלל זה הנוזל והמלשין והמוסר :

לא תענה ברעך עד שקר : שלא להטויל עדות שקר (גג)
 טעמו שמטויל על קונו שקר כי אלוהים נלכז בעדת אל והוא כופר
 בהשגחתו וחיובו מלקות. (עיר מקלט והגדות). בכלל זה
 הולך רחיל ומוציא שם רע :

לא תחמוד : מדה זו גורמת תקלות הרבה (גד)
 וכרס נבזה יודיה. ונחתמו עשרת דברות בלאו זה שהחומד
 יבא לעצור בזכותן ואמר הנהא הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין
 את האדם מן העולם. ובדברות אחרונות נאמר לא תתאוה כדי
 לחייבו צבי לאוין ותאוה הוא בלב וחמדה הוא שמתהדל (הוא)
 מחשבתו לפועל. ואוי לחומד שכל ימיו מכאובים.
 ואשרי השמח בחלקו :

לא תעשון אתי אלהי בסף ואלהי זהב (גה)
 שלא לעשות זרות אדם אפי' רק לנוי. והסנהדרין דרשו מזם
 שלא להטמיד דיון בשביל כספי וזכרו :

לא תבנה אתהן גזית : (בו)
 שלא לבנות המזבח מאבנים שוגע בהם הברזל. כי עבו הוא
 סיורש החרב כמ"ש ועל חרצך תחיה לכן לא יבא בית ה'.
 הראצ"ע כי הטעם שלא יהיה מקלט מונח באשפה וזה ציון :

ולא תעלה במעלות על מזבחי : (בז)
 שלא יעשה מדרגות במזבח :

טו) כי תקנה עבד עברי : משפטי לזון צדין עבד עברי לשלחו
 בשביעית או בחוף שש אם פגע היוכל או בגרעין כמ"ש
 חז"ל. משרשי המלוה שיתנחמו בני ישראל מהשפלות בזכרם
 עוד מעט ילאו חפשי :

יז) אם רעה בעיני אדוניה אשר לא לו טואו קרי יעדה :
 ליעד אמה העברים כלומר שיבאנה לו או לבנו. משרשי
 המלוה

המלוכה רחם האל על העמים הנמכרת. ועל אבות שנמכרו למוכרה
 וגו' הקונה לישא אותה ולעבדה גברת. והשליטה החורה האב
 למוכרה כשהיא קטנה ולא בנו לפי שהאשה נבראת לעבודת האדם :
 (י) והפדה :

כיוצא האדון בפדיונה אם לא רצה ליעדה. ר"מ הבבלי רמז כאן
 שכן דוד בא אפי' דוד שכולו חייב ז"ש אם רעם צעיני אדוניה וספרה :
 לא ימשול למברה : שלא למכור אמה האזרים : (בח)
 שארה בסותה ועונתה לא יגרע : (בט)
 שארה הוא מזונות כסותה כפשוטו ועונתה דרך ארץ לא ימנע
 מאמה האזרים ק"ו לשאר צנות ישראל :

ומבה אביו ואמו : העובר חייב חנק כשעשה בו חבורה (ל)
 יח) בות יומת : להרוג בחנק המחויב וסתם מיתם חנק :
 יט) ובי יריבון אנשים : לדון צדן חובל בחבירו לענשו. והוא דיני קנסות :
 כ) נקם ינקם : לכוות צ"ד הורגין צסוף שכי"ח חרב נוקמת :
 כא) ובי ינח שור את איש או אשה ומת סקל יסקל השור : (לא)
 שלא נאכל משור הנסקל אפי' נשחט כדלוי מכיון שנגמר דינו ולא
 דוקא שור אפי' כל המזיקין חיה ועוף : משדשי המלוכה מי שבה
 תקלה על ידו נמאס ואפי' שוגג כמו שבהמה ועי"ז נחקר שלא ילא
 תקלה מדינו :

כב) ובי יפתח איש בור : לדון הפותח בור במקום שיש כסלון :
 כג) ובי יגנוב איש שור או שח : לדון דיני גנב :
 כד) כי יבער איש שדה או כרם :
 לדון מי שהכניס בהמתו לשדה חבירו ואכלה או שהפסידה ברגלים :
 כה) כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה
 או השדה : אפי' הדליק בתוך שלו ויאלס מעלמס והזיקה חייב
 לשלם האדם חייב לשמור אשו שלא תלא ותזיק סדך האב ללכת
 מעלמס ופי' תלא משמע אפי' מעלמס :
 כז) כי יתן איש אל רעהו כסף או בלים לשמור ונגנב :

על

כז) על כל דבר פשע : לדון בדון שומר חנם ודין טופן ומטפן :
 כח) כי יתן איש אל רעהו חבור או שור : דין שומר שכר :
 כט) וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר : לדון דיני שואל :
 ל) וכי יפתה איש בתולה אשר לא אורשה ושכב עמה :
 לקטום המפתח שיקחה לאשה וכתב החזקוני טעם אם
 יקחנה אחר יזכיר גטותה :

מבשפה לא תחיה : שלא להחיות מבשף ודבר הכהוב צהוב (לב)
 וגר לא תונה : שלא להכות גר לך בדברים : (לג)
 ולא תלחצנו : שלא להכות גר לך בממון : (לד)
 כל אלמנה ויתום לא תענון : (לה)
 אפילו עשירה כי דמעתה מלויים :

לא) אם כסף תלוה את עמי : להלוות לעמי והוצה הוא :
 לא תחיה לו בנושה : שלא יחצט ללוה עמי כשדע שאין לו (לו)
 לא תשיכון עליו נשך : שלא להבית יד בין מלוה בדבית (לז)
 ללוה להיות ערב סופר ועד לז"א השימון לשון רבים :
 אלהים לא תקלל : (לח)

שלא לבדך השם וזה אזכרה ועונשו ונקב שם כי מות יומת :
 אלהים לא תקלל : שלא לקלל כדוייטים : (לט)
 ונשיא בעמך לא תאר : (מ)
 מלאתך ודמעך לא תאחר : (מא)

שלא להקדים תרומה לצבורים ומעשר לתרומה והז"ל סדרו צבורים
 ותרומה גדולה שהוא חלק אי מהמשים ומעשר ראשון
 ושני. התרומה לכסן ומעשר ראשון ללווי ומעשר שני יאכלו
 צעליו צירושלים :

ובשר בשדה טרפה לא תאכלו : (מב)
 לא תשא שמע שוא : שלא לשמוע לאחד מצעלי דין (מג)
 כשאין הצירו עמו שלא יכנס צנפשו כזביו. ובכללו המספר
 לכ"ד והמקבלו והמעיד עדות שקר :

אל תשת ירך עם רשע להיות עד חכם : (מד)
שלא יקבל עדות איש חוטא כי מי שעל פלמו לא חס על אחרים לא כ"ש
לא תהיה אחרי רבים לרעות : (מה)

שלא להרוג עד שהמחויבים יתר על המזכים שנים :
לא תענה על ריב לנשות : (מו)
שלא ילמד חובה מי שלמד זכות תחלה דיוני נפשות :
לב) אחרי רבים להטות : לנשות אחר הרוב :

ודל לא תהדר בריבו : שלא לרחם על עני דין : (מז)
לג) כי תראה חמור שנאך רובין תחת משאו וגו' עוב תעזוב עמו :
לסוף ויעזבו את ירושלם מלשון חזק. משרשי המלוא להחזיק
במדות החמלה ולא בלעד להמלטער בנופו אפי' המלטער באצות
ממונו מלוא עלינו לחמול ולהלילו :

לא תטה משפט אביונך בריבו : (מח)
ד"ל אציון במלות לדעת הרמב"ם ולדעת הסמ"ג עני ואציון ממש :
ונקי וצדיק אל תהרוג : (מט)

שלא לחסוך דין באומד הדעת אפי' דאכו רודף וצידו הרב
וצה דם עד שיכיו עדים :

ושחד לא תיקח : (נ)
לד) והשביעית תשמטנה ונמשתה : תשמטנה מעבודת ונמשתה
מאכילתה אחר זמן הביעור להראות כי יש אדון לכל וכשחפץ
מלוא להפקירם. ועוד יש חושלת לקנות צום מדות סוחרנות כי
אין נדיב מבלי הקוס אל סגמול :

לה) וביום השביעי תשבות : כפלה מלוא שבת ו"ב פעמים
ושם אלהים אחרים לא תזכירו : (נא)
כהצ הרמב"ן ז"ל יחכן שיסה לא תזכירו וילא שלא תזכיר אותה
לעובדי לאמר באלהיק העסה עמי חסד : הסמ"ג לא מנאס לפנמה
אלא בכלל מלות :

לא ישמע על פיך : (נב)
שלא יקרא אדם בני אדם לעבודת ע"ז ויזרו אותם ואפי"פ

בזה הקורא לא יעבדה וזכי מדיה :

ריום שני

לזו שלש רגלים תחוג לי בשנה :

לא תזבח על המין דם זבחי : (ג)

שלא לכהוץ הפסה ועדיין המן ברכותו :

ולא ילין הלב חגי : שלא להלין אמורי פסח : (גד)

לזו ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך :

ז' מינים שנתעבחה א"י חטה ובעורה גפן תלנה ורמון זהים ותמרים הסמוכים לירושלים מביאים וברחוקים היו מייבשין. משרבי המלוא כי הכל בנו ע"כ נמנינו להביא להכניס משרתי ביתו ראשית הפרי :

לא תבשל תבשל גדי בחלב אמו : שלא לאכול צמר והלז : (גה)

לא תברות לחם ולא להיהם ברית : (גו)

ולא ישבו בארצך : שלא להביע עמ"י בארץ ישראל : (גז)

לח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם : המוזה

לצנות בית המקדש צניסותן לארץ :

בטבעת הארץ יהיו הבדים לא יסורו ממנו : (גח)

הרב בעל כלי חמדה רמז הדדים והמלוא שלא יסורו להימכרו לומדי תורה אשר מונח בארון שהמה צדמות הדדים הנושאים הכניסה הנוהג מנספו ללומדי תורה שניהם כאחד. ומדות ארון הים להלאין הרמז שצריך אדם שיחזיק עצמו לעולם שאינו שלם בהכמה וימשכו לו צ' תועלות השפלות והסקודה למלאות הסדוקו. ואולי יש ת"ח ויאמר הן אתי עץ שפל בעולם שאל יתייאר מרחמים וידע לאמנה עתיד הקצ"ה לעטרו בעו"כ לז"א ועשית לו זר זהב כמ"ש הז"ל לדוקים ויבנים ועטרוהוהם בראשיהם. ומ"ש פורשי כנפים למעלה שיביס לש"ש ולא לקנתה. ופניהם איש אל אחיו שיביס שלים צניהם :

טל) ונתת על השלחן לחם הפנים לפני תמיד :

(הראש"ד מסיג) מיום שבת לשבת מסדרין לחם אהר מיד ומה במיניאין

שמואלין הולקין צ"י המשמרות הנכנסות והיוצאות עם כה"ג ויהי
 חס סילוקו לסדורו. חכמי המוסר רמזו שש המערכות לשבת ימיו
 החול ויהי נאכל ציום השבת שיזכה לאכול שבעו צעו"ב שכולו
 שבת. ויהי ה' לעשות מסגרות זר זכב רמז שלא יכרהר אחר מדותיו
 צהיותו כע ועד על המחיה ועל הכלכלה. ולדיק ודע לו ורשע וטוב לו
 אלא יסגור פיו. ואם יעשה כן עתיד הקב"ה לעשות לו זר זכב :

(כ) באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדות יערוך אותו
 אהרן ובניו : יהיה לערוך הכהנים נרות המנורה לפני ה' :

(כא) ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי :

ללבוש צנדי כהונה לעבודה. המלפפת ארבע ט"ו אמה ומקיפה
 צדאבי שיראה בכל עת שיבא עיניו והאצבע ארבעו ל"ב אמה
 ומקיפי על כל גופו ומלאה שמרנית בכל עת צדושותיו והתעורר
 בלבו לפני מי עובד :

(כב) ולא יזה החשן מעל האפוד :

(כג) שפה יהיה לפי סביב מעשה אורג ונ"ו לא יקרע :

(כד) ואכלו אותם אשר בופר בהם :

שיאכלו הכהנים צמר קלה מהקרצנות כגון ההטאת והאשם :

(כה) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר :

(כז) לא תעלו עליו קטרת זרה :

שלא להקריב צמזמה כזכב שצביכל שום דבר הוץ מהקטורת בכל
 יום והזאת דמוס ציוס"ב :

(כח) זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל : פי טשא
 כל שנה :

(כט) ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם :

לקדש הכהן ידיו ורגליו לעבודה. מלית קידוש מניח ידו סימנית
 על רגלו סימנית והשמאל על רגלו שמאלית ורוחק עומד. וכל עבודה
 צממ"ק מצומד שנאמר לעמוד ולשרת :

(ל) ועשית אותו שמן משחת דש :

זו היו מושחין כה"ג ומלכים והכלים מזהמ"ק :

על בשר אדם לא ייסך : שלא למשוך זר בשמן האמור : (סב)

ובמתכנתו לא תעשו כהו : שלא לעשות בשמן האמור : (סג)

והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם : (סד)

פן תכרות ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וגו' : (סה)

שלא לאכול ולשתות מתקרובת ע"ז ויין כסך בכלל :

מוז) וביום השביעי תשבות בחריש ובקציר תשבות :

לא תבשל גדי בחלב אמו : (סו)

שלא לאכול בשר בחלב ולא ליהנות ממנו :

לא תבערו אש בבל מושבותיכם ביום השבת : ויקח (סז)

שלא לענות מי שחיב שריפה בשבת הוא דין משאר חייבין :

בח) אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו : ויקח

הקרבן דמיון חזק להשפיל נפש המתאווה שרוצה בצע"ח כמוסו

אלא שאין בו שכל כשרף. כן נפש החוטאת מלא חולשת השכל

תכלה אם התמיד בפעולת הבסמיות :

טט) ונפש כי תקריב קרבן מנחה :

סדר הבאתן מביא סלת בכלי זהב או כסף או מתכות. ומוליכה

לכסן והכסן מוליכה למזבח וקומץ זרעו אלצעותיו ומקטיר הקומץ

במזבח והשאר נאכל לכהנים :

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אישה לחי' : (סח)

ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך : (סט)

ג) על כל קרבנך תקריב מלח :

למלוח בשר הקרבן וכן בקמח המנחות :

נא) ואם כל עדת ישראל ישנו וגו' והקריבו הקהל פר בן בקר :

שיקריבו סנסדרי גדולה קרבן אם עשו והורו שלא כהלכה בעצמות

שחייבין עליהם כרת ועשו הקהל על פיהם :

גב) ואם נפש אחת החטא בשגגה והביא קרבנו :

להביא

להביא היחיד קרבן קבועה כגוי שהיא לעולם קרבן צמח
זלא עולה ויורד לפי עובר המקריב ועניו על שגת חיוב כרת :
(ג) אם לא יגיד ונשא עונו :

להעיד מי שודע עדות לחצונו צ"ד :

(גד) והביא את אשמו לה' על חטאתו אשר חטא וגו' :

להביא קרבן על עבירות ידועות כאשר חשג ידו וזו קרבן ע"י :

ומלק את ראשו ממוז ערפו ולא יבדיל : (ז)

טיפף הכהן לפדניו ממוז ערפו דהיינו פלס המפרקת וחוקך
הפלס עד שמגיע להסימנים ומניח הסימנים בלפרנו או דובו
של אי וצריך שיכוון שלא יחטוף הכל וע"ז נאמר ולא יבדיל וזהו
מעבודות קשות במקדש. יש רמז במליקה צוונים שנמשלו ישראל
צמח ושלא נהיה קשו עורף :

לא ישים עליה שמן : שלא ישים שמן במנחת חומט : (ח)

ולא יתן עליה לבונה : במנחת חומט : (ט)

וגו' ואת חמישתו יוסף עליו :

לשם הנסנה מהקדש או אוכל קדש בשגה חומט על הקרן

ויביא קרבן על שגתו וזהו נקרא אבס מעילות :

(י) והביא איל תמים מן הצאן בערבך לאשם :

להביא היחיד אבס על עון ספק בחטאים שחייבים על זדונם

כרת ועל שגתם חטאת זה נקרא אבס חלוי :

(יא) והשיב את הנזלה אשר נזל או את העושק אשר עשק :

גם צריך קרבן לכפרה :

(יב) ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן :

לסקריב קרבן על הידועות שגוג במעילה או גזל או בשפחה

חדופה או כופר בפקדון ונשבע על שקר וזהו אבס ודאי :

(יג) והרים את הדשן מעל המזבה :

(מהר"ם ז"ל) רמז אחר שקיבל החומט ענשו ונשך אדם נעשה

דכן לרדך לכסוד ולטכוח שלא יאמר לי זכור מעטך הראשונים :
 (ט) והאש על המזבח תוקד בו לא תבכה :
 (יג) שלא לכבות אש מעל המזבח :

(יא) והגזרת מנחה יאכלו אהרן ובניו : והוא שירי מנחות
 לא תאפה חמין חלקם נתתי אותה מאשי :
 (יד) כלומר חלקם שהוא שירי מנחות אחריו שבו מקטירין ממנה
 במזבח לא יאפה חמין :

(טב) זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המושח אותו
 להקריב כסן גדול מנחה בכל יום פעמים צדק וצין הערבים
 וזכו מנחה הציתין :

וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל : (עה)

(עג) זאת תורת החטאת : (עט) מעט החטאת כמשפט :
 וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לבפר בקדש לא
 תאכל באש תשרף : (עז)
 שלא יאכל מבשר חטאת כעצמות בפנים כליו שבו מזין מדמם במזבח פנימי :

(עד) וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא :

(עה) וזאת תורת זבח השלמים : (עט) כשלמים כמשפטו :

לא יניח ממנו עד בקר :
 שלא לכותיר מקרבן תודע מחרת זבחתו :

(עו) והגזרת מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף

לא יחשב לו פגול יהיה : (עה)

שלא לאכול קרבן שחשב עליו הכהן מהשנה פסולת צערת זבחה או הקדש :

והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל : (עט)

צמר קדשים שנטמא :

(עז) באש ישרף : (ער) קדשים שנטמא :

כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו :

וכל דם לא תאכלו בכל משבותיכם לעוף ולבהמה

ראשית

ראשיכם אל תפרעו : זמני (פב)
 שלא יכנסו הכהנים למקדש מגדלי שער כאכלים כי אין לצוא (לצות) לצות
 המלכות רק צדק שמהם וגדל פרע הוא לי יום :

ובנדיכם לא תפרומו : שלא יכנסו (לכסמ"ק קדושי צנדים : (פג)
 ומפתח אחל מועד לא תצאו : צבטה צבדס : (פד)

יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל

אחל מועד : (פה)

סח) זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה :

(לדוק סימני צהמס וחיה כשנלכס לאוכלס : (הראצ"ד משיג)

אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה (פו)
 שלא לאכול צהמס ממאה :

סט) את זה תאכלו מכל אשר במים : (לדוק סימני דגים :

מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו : דג עמא : (פז)

ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקין הם : (פח)

י) אך את זה תאכלו מכל שרין העוף החולך על ארבע אשר
 לו ברעים ממעל להגליו : (לדוק סימני הגצים :

יא) וזה לכם הטמא בשרין השורין על הארץ החולד :

להיות ממנה שרצים טמאים ומטמאין : הרמזין ז"ל אינו מוגס דין

הטומאה לפי סכן רשות מכל זד :

יב) מכל האוכל אשר יאכל אשר יבא עליו מים יטמא :

כל האוכלים אחר שנתלשו וצא עליו מים או שאר משקס סכן

י"ד שה"ע ד"ס מכשיר זרעים לטומאה :

יג) וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה :

ובל שרין השורין על הארץ שקין הוא לא יאכל (פט)

לא תאכלום כי שקין הם : (צ)

שלא לאכול שרצים כנולדים צפירות וזרעים :

אל תשקצו את נפשותיכם מכל השרין השורין : (צא)

שלא

גלא לאכול סדן המים (וכרמזין ז"ל סובר שאין זה לאו מיוחד אלא לאו כולל) :

גב] ולא תטמאו את נפשותכם בכל השרץ הרומש על הארץ
גלא לאכול מן הסבלים המתהוים מן העפוסים :

גד] אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים : סרט

גז] בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא :
גח] ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש לעולה
...ובן יונה וגו' או תור לחטאת :

גזו] אדם כי יהיה בעור בשרו שאת :

המלורט יוצא לכהן לטהרו או למלאו :

גדו] ואת הנתק לא יגלח :

כדי שזכר סכסן סומטו טומאה בשערות :

גזו] בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוץ ועל שפם יעטה :

גח] והבגד כי יהיה בו נגע צרעת :

גט] זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו :

פ] וגלח את כל שעריו :

פא] ורחץ את בשרו במים וטהר :

שנטמא בלחה טומאה יטהר במקוה מ' סאה :

ליום שרישי

פב] וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים :

שיקריב המלורט כשיתרפא צ' כבשים וגו' פשרוים :

פג] ובא אשר לו הבית והגיד לכהן : למלא בית המנוגע :

פד] וזאת תהיה טומאתו בזובו : זב בשתי ראיות טמא ומטמא :

פה] וביום השמיני יקח לו שתי תורים : שיקריב זב קרבן כשיתרפא :

פו] ואיש כי תצא ממנו עשבת זרע : לראיות ש"ז טמא :

ואשה

פזן ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה עיבעת ימים
תהיה בנדתה :

פהן ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה :

פטן וביום השמיני תקח לה שתי תורים : כזכר כשתרפא :

ואל יבא בכל עת אל הקדש : אחרי אלא כדי לעשות עבודהם : צה

צא בזאת יבא אחרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת :

קרבנות ציוס"כ היו ט"ו צי המידין ופר צי אלים זי כבשים כולן
פולות שני שיערו המלח אי נעשה חוץ וגאלל לערז והשני צפנים
וגסרף ועוד פר בן בקר לחמאת כולם הקריב כה"ג לצד. וכן קטורת
והמזבח נרות וכוהדיו וזבילוח השעיר :

ואל פתח אהל מועד לא הביאו :

צון

שלא להקריב קדשים בחוץ :

צאן ושפך את דמו ובסחו בעפר :

לכסות דם היס ועוף אחר זביחתו :

איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה :

צז

שלא להתקרב לאחת מהערוה צבוס קירוב כחיבוק וגסוק ודומס ז"ס
לא הקריבו שהקריבם גורמת לגלות ערוה :

ערוה אביך לא תגלה : גלו נוסף על משכב זכור :

צחן

וערוה אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערוהה :

צטן

ערוה אשת אביך לא תגלה :

ק

ערוה אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ :

קא

לחותו מאביו או מאמו או מאניסה אביו או מאמו כזנות
לאסרה לו :

ערוה בת בנך לא תגלה :

קב

או בת בתך לא תגלה ערוהה כי ערוהה הנה :

קג

ערוה הבת

קד

מגז"ב וק"ו מערות זה צנך אחיה הנה זמה זמה :

מרות

- קח : ערות בת אשת אביך לא תגלה : אחיזי מכבולת אביו : קח
 קח : ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך היא : קח
 קח : ערות אחות אבך לא תגלה כי שאר אבך היא : קח
 קח : ערות אחי אביך לא תגלה . צלל ענין טיבית נקרא אחי : קח
 קח : אל אשתו לא תקרב דודתך היא : קח
 קח : אבם אחי אביו לאסרה אפילו גרסה או שמת : קח
 קח : ערותך בלתי לא תגלה : קח
 קח : ערות אשת אחיך לא תגלה : קח
 קח : ערות אשה ובתה לא תגלה : קח
 קח : את בת בנה : קח ואת בת בתה לא תקח : קח
 קח : ואשה אל אהותה לא תקח לצדור : קח
 קח : ואל אשה בנות טומאתה לא תקרב : קח
 קח : צמס אל לניטה : קח
 קח : ומזרעך לא תתן להעביר למולך : קח
 קח : ואת זכר לא תשבב משבבי אשה : קח
 קח : אזהרה לטוב ולכסב : קח
 קח : ובכל בהמה לא תתן שבבתך לטמאה בה : קח
 קח : ואשה לא תעמוד לפני בהמה לרבעה תבל הוא : קח
 קח : צב איש אמו ואביו תיראו : קח
 קח : אפי סבו ודקו צפטו לא יכלימס : קח
 קח : אל תפנו אל האלילים : בלא לפנות אחר ש"א אפי במחשבה : קח
 קח : ואלהי מסכה לא תעשו לבם : ואפילו לני : קח
 קח : והנותר עד יום השלישי באש ישרה : קח
 קח : מקדשים אחר זמן המגבל אכילתו בלא לאכול היתר : קח
 קח : לא תבלה פאת שדך לקצור : קח
 קח : צנן לעני ולגר העווב אותם : קח
 קח : ולקט קצירך לא תלקט : סבלים הטיפלים צמטת קצירה : קח
 קח : לפני

עשין ליום שלישי לאיין יב

צדן לעני ולגר תעזוב אותם : עיי' נקמה מדת החמלה ודוח נדיבה :
 וברמך לא תעולל : שלא לאסוף כל פירות הכרם : קבא
 צהן לעני ולגר תעזוב אותם :

ופרט ברמך לא תלקט : גרגיר א' או ב' הנפרטים מהאשכול : קבז
 צזן לעני ולגר תעזוב אותם : פרט הכרם הנזכר :

לא תגנבו : ואפי' ע"מ להחזיר ואסור לקנות מגנב : קבתן
 ולא תבחשו : קבטן ולא תשקרו איש בעמיתו : קאן
 ולא תשבעו בשמי לשקר : שבעת ציטוי : קלאן
 לא תעשוק את רעך : קלבו

שלא להחזיק בממון חבירו דרך רמאות :

ולא תגזול : גזל נקרא שיעל צנח וצפרסוס צע"כ : קלגן

לא תלך פעולת שכיר אתך עד בקר : קלדן

לא תקלל חרש : קלהן

שלא לקלל אדם שאינו שמוע צבס מן השמות או צכנוי כגון חנון
 ורחום ומס שקוראין סגויס להקב"ה צלעז צכלל סכנון. וסמקלל
 טלעז לוקה שלא' השמר לך ולרעך עדים וסחראס. וזה אחד
 מנ' לאיין שאעפ"י שאין צו מעשה לוקין עליו :

ולפני עור לא תתן טבשול : קלו

לסומא צדבר שלא יתן לו ענה שאין הגון :

לא תעשה עול במשפט : וצכללס סמענה דין קלזן

ולא תחדר פני גדול : שלא לצדק לאחד כשעומדין צדין : קלחן

צזן בצדק תשפוט עמיתך : להסוות צעלי סרוב צכל סדברים :

לא תלך רכיל : בעמך קלטן לא תעמוד על דם רעך : קמא

שלא להמנע להציל נפש או ממון כשהוא צסכנה ונסמכו צ' מלית
 כסרכיל מציא לש"ד :

לא תשנא את אחיך בלבבך : קמא

הנסיון מוכיח שגורם רעות רבות שנאה סדבוסה צלצ :
 סוכס

צהו| הובח תוביח את עמיתך :

אפי' מאה פעמים ואפי' קמן לגדול ולריך הסגחה איך ובילד ומי. ומי שיש צידו למחות ואינו מוחה נהפס כי לא נמלא מקום שהש"ת הזר מדיבדו סעוב כי אם דוקא בעד ההרשעות זה כדמוכה יחזקאל פי' וממקדכי החלו שהיה צדס למחות :

ולא תשא עליו חטא : קמב|

שלא לבייש חבירו צדעים בהחלת ההובחה ואם לא ישיב מליה להכלימו עד שישוב :

לא תקום : קמג|

שלא לנקום מחבירו שהדע לו כי העון הוא המסובב :

ולא תבור : אפי' להזכירו אסור כי פי"ז יסודר מדטס : קמד|

צטו| ואהבת לרעך כמוך : זה כלל גדול בהורה :

בהמתך לא תרביע בלאים : קמה|

שדך לא תזרע בלאים : קמז|

שליש שנים יהיה לבם ערלים לא יאכל : קמח|

קו| ובשנה הרביעית יהיה בל פרוי קדש הלולים לה' :

נאכל כמו מעשר שני צדושלים וזה קדושתן וכלונן :

לא תאכלו על הדם : קמחא|

אכילה המצויה לשפוך דם וזהו אכילה זולל וסובא וצבול

שלא לאכול מצהמס עד שהלא נפשה ואכילה קדשים קודם זריקה דם

ושלא יטעוס עד שיהפול :

לא תנחשו : (קמב) ולא תעוננו : קמג|

שלא יאמר דבר זה אירע לי עוב או אינו. ומעונן שאומר שעה זו

עובא או להפך :

לא תקיפו פאת ראשיכם : בפאות ראש לא אחז"ל קמז|

שעור וכרמז"ס כה' שאין מניחין פחות ממי' בערות :

ולא תשהית את פאת זקנד : קמח|

כי פאות יש צוקן וצבול אי' היוב מלקוח אפי' נעלן כאחד ואין סהיוב

אלא

אלא צהער טיש צו הכהה ובמספרים מותר. ולהרמז"ס מספרים
 צפין הער פטור אזל אסור :

ובתובת קקקע לא תתנו בבם : קנא

קאן ומקדשי תיראו אני ה' : לכונו צו כבוד ולא יקל ראשו :

אל תפנו אל האובות : קנא) ואל הידעונים : קנא)

קב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן :

אונקלוס פירש מן קדס דסצר צאורייתא אפי' יניק וחכים :

לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה : קנא

קנ) מאזני צדק אבני צדק אופת צדק והיין צדק יהיה לכם :

כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת : קנא)

קד) ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא באש ישרפו

אותו ואתהן : לדון בצרופה המחויב :

(הרמז"ן ז"ל לא מנס ד' מיתות למלות ובפסוק וצרתה כרע ס"ל

שנכלל כל דיני ציטור) :

ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם : קנא)

ליום רביעי

לנפש לא יטמא בעטיו : כהן הדיוט זולתי המפורשים קנא)

קה) לה יטמא : שיטמאו הכהנים לקרוביהם המפורשים :

רש"י ז"ל פ"י לה יטמא מצוה. ובראש"ש ז"ל פ"י לה יטמא

רבות. וענין זה הוא מחלוקת ההלכות בצדקים לר"ע ס"ל הוציא

ורש"י ס"ל רבות ובשלמא לרש"י ז"ל ניחא דפ"י מצוה דלהי כר"ע

שהייב צמ"ס זו דהא קייל"ן הלכהא כר"ע מחצורו וכ"כ מהלמ"ד

אלא בראש"ש ז"ל מי סדריחו לפרש כר"י ושמתו ה"י נכון מסר

לצי הירש בן הרב מענדל ז"ל שהסדרה הוא ממשמעות שאלו דרש"י

פ"י שאלו זו אשתו וראש"ש פ"י שאלו כלל לקרובים ואח"ך פרע

לאמו ולאביו וכ"כ לפ"ז דרש"י ז"ל דפ"י לה יטמא מצוה דאין לומר

רבות דהא כהיב לא יטמא צעל צעמיו להלו ר"ל לאשתו פסולה

משמע

משמע לאשתו כשרה רבות ולמה חזר וכתב צדקיהו כי אם לאשתו
 זו אשתו אלא ודאי מוכח דחובה כר"ע משא"כ הרשב"ע ז"ל דפי'
 לה ועמא רבות הוא מכה הדיוק לא ועמא בעל צעמו להחלו לאשתו
 פסולה אסור לעמא הוא דוק מינה לאשתו כשרה רבות דמועד לעמא
 לה א"כ לא יוכל להביא עוד חובה מלבשרו שהרי פי' לבשרו כלל
 לקרובים ומוכרח שהוא כר"י ודפח"ח :

קא ולא יחללו את שם אלהיהם :

קא שלא יבא כהן בעל יום עד שיפיר שמו כי קודם הפיר שמו
 אחר הפעולה נעשה שני לעמא :

קא אשה זונה לא יקחו : (קא) וחללה לא יקחו :

קא ואשה גרושה מאישה לא יקחו :

קא קול וקדשתו: אפי' בע"ב ואחזל לפתוח ראשין ולבדק ראשין :

קא ועל כל נפשות מת לא יבא : שלא יבא כיג צאהל סמת :

קא לאביו ולאמו לא יטמא : שלא יטמא כיג אפי' בקרוביו :

קא קול והוא אשה בבתוליה יקח : סכיג ולא קמנה ובגרת :

קא אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח :

קא לא יחלל זרעו בעמיו :

קא איש מורעך לדורותם אשר יהיה בו מום :

קא שלא יעבד כהן בעל מים קבוע :

קא כי כל איש אשר בו מום לא יקרב :

קא שלא יעבד בעל מים טובר :

קא (סדמצי"ן ז"ל אינו מונה לאו זה ויכלול בלאי מים קבוע) :

קא אך אל הפרובת לא יבא :

קא ר"ל צסיכל : (דמצי"ן ז"ל אינו מונה לאו זה) :

קא ולא יחללו את שם קדשי : שלא יעבד צעידו עמא :

קא איש איש מורע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל

קא עד אש וטהר

קא וכל זר לא יאכל קדש :

קא תושב כהן ושכר לא יאכל קדש :

- קעה כל ערל לא יאכל קדש :
 כסן שלא נטמל שמתו אחיו מהמת מילה :
 קעו ובה כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל :
 קעו ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ידמו להו :
 קעו שלא לאכול עבל וסוף שלא נטמל ממנו תרומות ומעשרות :
 קעח כל אשר בו טום לא תקריבו : לא תקדישם למזבח :
 קח תמים יהיה להצון : (הראב"ד ז"ל מביני) :
 קטו כל טום לא יהיה בו : שלא יתן טום בקדשים :
 קטו עזת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת
 לא תקריבו :
 קפו ואשה לא תתנו טהם על המזבח להו :
 קפא שלא לקטור אימורים שהלז בעל הקרב וסקיבה וכל הכליות ועל
 הכסלים ויחתה הכבד וקרא אימורים ניסף בכבש שנטמלים האלים
 עם חוליא שבשרה עד מקום הכליות :
 קפב מעוך וכתות לא תקריבו להו : שלא לזרוק דמם :
 קפג ובארצכם לא תעשו : שלא לסרס כוס צ"ח וכ"ס אדם :
 קפד ומיד בן גבר לא תקריבו : בעלי מומין :
 קפו קטן יהיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני ירצה :
 קפח אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד :
 קפז ולא תחללו את שם קדשי :
 קעו דגם מהרים מקולי ז"ל המכחיב לנו מחלל השם ועון זה אינו
 מתקנה עד יום המיתה וגם אין מקיפין בה ונכפל לאו זה ולא
 תחלל שם אלוהי אלהי :
 קיו ונקדשתי בתוך בני ישראל : למסור נפש לקדש השם
 על קום סדק :
 קיז ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם : לשבות צמ"ו בניסן :
 קכ כל מלאכת עבודה לא תעשו :
 קכז קיבו והקדשתם אשה להו שבעת ימים : קרבן מוסף :

קינו| וביום השביעי מקרא קדש : לשבות ביום ז' שנ פסח :

קפח|

בל מלאכת עבודה לא תעשו :

העובר ציטל עסק ולא העסק :

קיד| והבאתם את עומר ראשית קצירכם :

להקריב ביום צ' דפסח מנחה עומר וצאה דוקא מא"י ומטהדש ומשטורים ומלותו לקגור צליל ויו אפילו בשבת ומקמס ומן כלה שנאי כדמל :

ולחם וקלי וכדמל לא תאכלו עד עצם היום הזה : קפטן

וקלי לא תאכלו : קצ| וכדמל לא תאכלו : קצא|

שלא לאכול מהצואה חדשה קידס ע"ז צניסן ולאו צלחם לאו בקלי ולאו כדמל :

קטו| וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תחיינה :

ספירות העומר :

קטז| ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים :

להקריב צהג הסבועות לחם המזן מן החטה החדשה וזה נקרא מנחה חדשה ארצן הים ז' עפחים ודחזן ד' עפחים וגזזן ד' אלבעות וסכהניס סיו אוכלים אהרי הנפתן עם כשני שלמים :

קיז| וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש : לשבות צהג הסבועות

קצב|

בל מלאכת עבודה לא תעשו :

קיח| בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון :

קצג|

בל מלאכת עבודה לא תעשו :

קיט| והקרבתם אשה לה' : להקריב קרבן מוסף צד"ה :

קכ| אך בעשור לחדש השביעי ועיניתם את נפשותכם :

קכא| והקרבתם אשה לה' : קרבן מוסף ביום"כ כמפורט צפ"י פנחס :

קכד|

וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה :

קכה|

כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונברחה מעמיה :

קכב| שבת שבתון הוא לכם : סאי שבתן עסק הוא :

בהמשך

- קבן בחמשה עשר וגו' ביום הראשון מקרא קדש :
- בל מלאכת עבודה לא תעשו :
- קצו] שבעת ימים תקריבו אשה לה' : קרבן מוסף צמג הסכות :
- קבה] ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם :
- קבו] והקרבתם אשת להי עצרת היא : קרבן מוסף :
- קצו] בל מלאכת עבודה לא תעשו :
- קבו] ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עין הדר כפות תמרים וענף עין עבות וערבי נחל :
- ליכול לילג' א' ואתהו' א' ובני צדי עדכס וגו' צדי סדס ככר :
- קבח] בסבת תשבו שבעת ימים :
- קצח] ובשנה השביעית שדך לא תזרע : נה
- וברטך לא תזמור : שלא לעבוד גם באילנות צמנת הסמטה : קצט]
- את ספוח קצירך לא תקצור :
- ר] ואת ענבי נזירך לא תבצור :
- רא] קבט] וספרת לך שבע שבתות שנים וגו' שבע פעמים :
- לחיות הצ"ד הגדול מוגין שנה שנה מסין שנה ובצויע
כל שנים עד יובל :
- קל] והעברת שופר תרועה ביום הכפורים :
- לפרסם חירות העבדים וכל הקרקעות חוזרות לצעליסן
ולשבתת ארץ :
- קלא] וקדשתם את שנת החמשים שנה :
- צביכול עבודה אדמה וספקר מס שתלמיח כמו צמנת הסמייעס :
- רב] יובל היא לא תזרעו : שלא לעבוד האדמה וסאילנות :
- רג] ולא תקצרו את ספוחיה :
- רד] ולא תבצרו את נזיריה :
- קלב] ובי תסברו מסבד לעמיתך או קנה :
- לדן דיני מקח וממכר :

אל תוננו איש את אחיו : באונאה ממון הכתוב מדבר : (רה)
 ולא תוננו איש את עמיתו : אונאה דברים : (רו)
 והארין לא תמכר לצמיתות : דסינו מכרה עילמית : (רי)
 קלנ) ובבל ארין אחוזכם גאולה תתנו לארין :
 להשיב לצעלו :

קלד) ואיש בני ימכור בית מושב עיר חומה :
 שיהיה פדיון לקרקעות הנמכרים תוך חומת המדינה עד תום שנה
 לצד ואחר השנה יתקיים לקונה ולא ילא ציובל וזה זריזות למיכר
 שיסתדל לגאול אותה :

ושדה מגרש עריהם לא ימכר : (רח)
 לא ימכר העיר מגרש ולא המגרש עיר ולא השדה מגרש ולא
 המגרש שדה :

את בספק לא תתן לו בנשך : (רט)
 הוכפלו אזהרות צעק זה שהמדת הממון מפתח להורות היתר
 לעלמו וכל המקבל רציה מכחיש ציולת מלרים ואצד העשר הסוף
 צעטין דע :

לא תעבוד בו עבודת עבד : (רי)
 צע"ט שיש זה ציון וטיוו :

לא ימכרו ממכרת עבד : (ריא)
 שלא למכור ע"ט בהכרח אלא בהצנע :

לא תרדה בו בפרך : (ריב)
 שלא לעבוד ע"ט בדבר שאין לו לורך :
 קלה) לעולם בהם תעבודו :

ומשחררו צטן ועין העבד כנעני :

לא ירדנו בפרך לעיניך : (ריג)
 שלא להניח סגוי צא"י להטביד עבד עברי-שמכר עלמו :

ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות : (ריד)

קלח) איש כי יפליא נדר בערבך נפשות להי' : נתקח

מי שיאמר ערכי עלי או ערך פי שיתן לכהן כפי ערך הכהוב לזו"כ :

לא יחליפנו ולא יסיר : רטו

שלא להמיר קדשים בצבמות אחרות :

קלח) והיה הוא ותמורתו יהיה קדש :

תמורת הקרבן קדש הקרבן :

קלח) והעמיד את הבחמה לפני הבחן והעריך הבחן :

קלט) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש להי' : דין ערכי צתים :

קפ) ואם משדה אחוזתו יקדיש : לדון ערכי שדות :

קפא) אך בכור אשר יבכר להי' בבחמה לא יקדיש איש אותו :

לא ישנה מקרבן לקרבן :

אך כל חרם אשר יחרם איש להי' מכל אשר לו : (ריו)

דין הרמים אם להי' או לכהן :

לא יטבר : (ריו) ולא ינאל כל חרם : (ריח)

קסב) וכל מעשר בקר וצאן העשירי יהיה קדש :

צבמות המסורות כל שנאמר להביא המעשר לירושלים ואוכלו שם

אחר הקרבת חלב ודס :

לא ינאל : מעשר צבמס אלא יאכלו בעליו או מי שרצו הם (ריט)

קסג) וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וגוי : פא

ולא יטבאו את מחניהם : (רד)

שלא יכנס כל עמא משער סנקור ולפנים שהוא עזרת ישראל :

קסד) והתודו את חטאתם : עיקר סודוי לכהן שחטא וישוב ורפא לו :

קסה) והביא האיש את אשתו אל הבחן : להביא הסומס לכסן :

לא יצוק עליו שמן : צמחת סומס שלא יסיס קרבני מהודר : רבא

ולא יתן עליו לבונה : (רבב)

ססרה מדרכי אמהות סנקראים גבעת סלבוט :

מיין ושכר יזיר חמין יין וחמין שכר לא ישתה וכל משרת

ענבים לא ישתה : (רמב)

ענבים לחים וגוי לא יאכל : (רמב)

זיכשים לא יאכל : (רמב) מחרצנים לא יאכל : (רמב)

ועד זג לא יאכל : (רמב)

תער לא יעבור על ראשו : (רמב)

קמו גדל פרע שער ראשו : סגדל סמזי שערו כל ימי מזרו :

על כל נפשות כח לא יבא . (רמב)

לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא : (רמב)

קמו) ביום מלאות מזרו והקריב קרבנו וגלח הנזיר :

קמח) כה תברכו את בני ישראל : (ברך סכהני) את יבדאל בכל יום :

ליום חמישי

קמט) עבודת הקדש עליהם בבתי שאו : את האמן :

קנ) בחדש השני בארבעה עשר יום וגוי : גהעלוק פסח סני :

קנא) על מצות ומחורים יאבלוהו :

לא ישאירו ממנו עד בקר : (דלא)

ועצם לא ישברו בו : (דלכ)

קנב) וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם

בחצוצרות על עולותיכם :

קנג) מראשית עריסותיכם תתנו לה' תרומה : שלחך

כ"ד מחנות ניתנו לכהנים א' חמאת צהמה ב' חמאת

טוף. ג' חמאת ודלח. ד' חמאת הלוח. ה' זכחי שלמי לצור ו' לג

שמן של מגורע ז' מוחד העומר ח' שתי לחם. ט' לחם הפנים.

י' שתי מנחות. אלו עשרה שבמקדש היו אוכלים (ד' צידובלים)

סבסור. וצבורים. המודס מחודס ובלמים ואיל סזר. שידות

קדשים. (עשרה צגצילין) תרומה תרומת מעשר הלה פדיין סגן

קדין המיד לאבות כגו. זרוב ולחיים וקוצה מדס אחוזכ מדס
הדמים. זול הגר :

קגד) ועשו להם ציצית : כדמו תרי"ג מלות לזכוף חי חופים חי קשרים :
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם : רלג

קדו) מינות וזנות כי לנא ועינא תמי סרסורי דמטא הס :
קנה) ושמחו משמרתך ומשמרת כל האהל : קח
אך אל בלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו : רלד)
עבדתה כהן אסור ללי וכן להפך :

קז) לא יקרב אליכם : לעבודת הקודש : רלח)
ושמרתם את משמרת הקודש : רלו)

קמ) זכרה זכרה : כל מקום שנא' הכמר פן ואל כווא ל"ת :

קנ) אך פדה תפדה את כבוד האדם ואת כבוד הבהמה
הטמאה תפדה :

קס) אך כבוד שור או כבוד כשב או כבוד עז לא תפדה : רלז)
קנז) ועבד חלוי הוא את עבודת אהל טועד :
קנה) כי את מעשר בני ישראל וגו' תרומה נתתי ללוים :
קנט) ואל הלוים תדבר וגו' והרמותם ממנו תרומת חי מעשר
מן המעשר :

קס) ויקחו אליך פרה אדומה תמימה : קס

קסא) אדם כי ימות באהל וכל אשר באהל יטמא :

קסב) והזה הטחור על הטמא ומוה טי הנדה יכבם בנדיו :

קסג) איש כי ימות וכן אין לו וגו' : פחם לדון דיני נחלות :

קסד) את קרבני לחמי וגו' כבשים בני שנה שנים ליום :

קסה) זכרים השבת שני כבשים : קרנן מוסף על תמיד כיום :

קסו) ובראשי חדשיכם תקרבו עולה לחי :

קסז) וביום הכפורים בהקריבכם וגו' : קרבן מוסף בעלרת :

קסה) יום תרועה יהיה לכם : לשמוע סופר צר"ס :

קסט) איש כי ידור גדר : מסות לדון בעפרת נדרים :

לא יחל דברו : שלא לשנות מה שכדד :

קע) ונתנו ללויים מנחלת אחותם ערים לשבת : מכש

ואלו סן ערי מקלט :

ולא יומת הרוצח עד עמדו לפני העדה למשפט : רלזא

קעא) והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו : רולח בענגס :

ועד אחד לא יענה בנפש למות : רמז

ולא תקחו כופר לנפש רוצח : רמא

ולא תקחו כופר לגוס אל עיר מקלטו : רמב

לא תכירו פנים במשפט : דגריס

לא תגורו מפני איש : ואחמן

ולא תתאוה בית רעך : אפילו כלב :

קעב) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד : ליחדו כלב אחדות גמורס :

קעג) ואהבת את ה' אלהיך : לדעת דרכו ולאכזב אותו :

קעד) ושננתם לבניך : וס"ס לשאר תלמידים :

קעה) ודברת בם בשבתך וגו' ובשבך ובקומך :

קריאת שמע שחרית וערבית :

קעז) וקשרתם לאות על ירך : תפולין של יד :

קעח) והיו לטוטפות בין עיניך : של ראש :

קעה) וכתבתם על מנוזות ביתך ובשערך : מזוזס :

לא תנסו את ה' אלהיכם : שלא לנסות סנציל סמוחק : רמו

קעט) החרם תחרים אותם : ז' עממים :

יח לאיין ליום חמישי עיין

- ולא תחנם : (רמז) ולא תתהתן בם : (רמח)
 לא תחמד כסף וזהב עליהם : עקב מלפני לט"ז : רמט
 ולא תביא תועבה אל ביתך : שום דבר שייחוס אליה : (רנ)
 קף) ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך :
 כסמ"ג את לרבות כטס"ב :
 קפא) ואהבתם את הנר : קפב) את ה' אלהיך תירא :
 קפג) אותו תעבוד : להפסול : קפד) ובו תדבק : כה"ח
 קפה) ובשמו תשבע : לאב"ד ורמז"ן ז"ל משיגין שאינה הוזה
 אלא רבות :

ליום השישי

- קפו) אבד תאבדון את כל המקומות : לאה לאבד ע"ז ולא נניח רוסס :
 לא תעשון בן לה' אלהיכם (רנא)
 מחיקת כס או סהירת דבר קדוש :
 קפז) והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם :
 השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה : (רנב)
 קפח) שם תעלה עולותיך : צנית סבמורס :
 קפט) רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר :
 לא תוכל לאבל בשעריך מעשר דגנך : אה"כ נפדה : (רנג)
 ותירושך : (רנד ויצהרך : רנה) ובבורות : (רנו)
 בקרך וצאנך : המאת ואשם חוץ לקלעים : (רנז)
 ובל גדרים אשר תדור : זס פולס : (רנה)
 וגדבותיך : הודס ושלמים לפני זריקת למס : רנט
 ותרומת ידיך : שלא יאכל אדם צבויס צהוץ : רס)

- השמר לך פן תעזוב את הלוי מלכת לסס חקס : רסא
- קצ) וזבחת מבקרך ומצאנך : שמיטס :
- ולא תאכל הנפש עם הבשר : אכר מן כחי : רסב)
- קצא) רק קדשיך אשר יהיה לך. ונדרך תשא ובאת אל המקום :
- לא תנסיף עליו : רסג) ולא תגרע ממנו : רסד)
- לא תשמע אל דברי הנביא ההוא : המתנבא בשם ע"ז. רסה)
- לא תאבה לו : רסו) ולא תשמע אליו : רסו)
- ולא תחוס עינך עליו : שלא לסגלו כשהוא בסכנס : רסח)
- ולא תחמול עליו : אם יודע לו זכות לא יטעון : רסט)
- ולא תבסח עליו : אם יודע לו חוב חייב ללמוד : רע)
- ולא יוסיפו לעשות כדבר חרע הזה בקרבך : שלא לססית : רעא)
- קצב) ודרשת וחקרת ושאלת היטב : מקדמ סעדים :
- קצג) ושרפת באש את העיר כנלחת :
- לא תבנה עוד : רעב)
- ולא ידבק בידך טאומה מן החרם : רעג)
- לא תתנודדו : רעד)
- על מת וזכללס שלא יסיו בני סעיר חלוקיס צמנסס :
- ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת : רעה)
- לא תאכלו כל תועבה : פסולי סמוקדשין : רעו)
- קצד) כל צפור טהורה תאכלו :
- לדוק סימני סעוף : (סרמז"ן משיג)
- וכל שרין העוף טטא הוא לבס לא יאכלו : רעז)
- לא תאכלו כל נבלה : שנפסלו בשחימתן : רעח)
- קצה) עשר תעשר את כל תבואת ורעך :

מעשר בני ולאכלנו או פדיונו צידוקלים :

קצו| בקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך :

מעשר עמי וכו' וכו' שליחות וכסות מהשמיטה היו מפרישין

מעשר עמי במקום מעשר בני :

לא יגוש את רעהו: שלא לתבוע חובות בשמיטה : [רעט]

קצו| את הנברי תגוש :

קצה| ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך : שמטת כספים :

לא תאמין את לבבך ולא תקפוין את ירך באחיך

האביון : [רפ]

קצט| פתוח תפתח את ירך לו: אפי' קיפטי' וכו' וכו' מלוך זאת:

השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך וגו' קרבה שנת

השבע : [רפא]

שלא ימנע מהלוות מפני פחד השמיטה שלא תפקיע החוב :

לא תשלחנו רוקם . כשלא העזר להורות צסוף שש או יוצל : [רפב]

ר| העניק תעניק לו: אחז"ל שאין פוחתין לו משלוש סלע :

לא תעבוד בבבור שורך: וכו' שאל קדשים : [רפג]

לא תגוז בבור צאנך : וכן שאל קדשים : [רפד]

לא תאבל עליו חמין :

שלא יאכל חמץ אחר הלואה וי' צניסין :

ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב: הניגת הפסח : [רפו]

לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך :

צממות יסיד:

רא| ושמתה בחנד: (רב) שלש פעמים בשנה יראה

ולא יראה את פני ה' רקם : שלא קרבן ראיה : [רפח]

(ג) שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך : שופטים

לא תטע לך אשה כל עין אצל מזבח : צעורס : (רפט)
 ולא תקים לך מצבה : (רין)

וכוא צנון גבוס כל אבנים או עפר :

לא תזבח להו אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום : (רצא)
 אפי' מום עובר :

(רד) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך : סב"ד הגדול :

לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך : סב"ד הגדול : (רצב)
 (רה) שום תשים עליך מלך :

לא תוכל לתת עליך איש נכרי : (רצג)

לא ירבה לו סוסים : רק למרכבתו ולמרכבת פרסו : (רצד)

לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד : (רצה)

ולא ירבה לו נשים : שלא ירצה לו המלך נשים יותר מי"ח : (רצו)

וכסף וזהב לא ירבה לו מאד : (רצז)

(רו) וכתב לו את משנה התורה הזאת :

לא יהיה לכתנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה : (רצח)

ונחלה לא יהיה לו : שלא ימול חלק בצזס : (רצט)

(רי) ונתן לבחן חזרוץ והלחיים והקיבה :

(ריא) ראשית דגנך תירושך ויצהרך תתן לו : תרומס גדולס :

(ריב) גו צאנך תתן לו :

(ריג) ושרת בשם ה' אלהיו : כסיו טיבדים צביסמ"ק למשמרת :

לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים . (שי)

מעונן ומנחש ומכשף : שא) (שכ) וחבר חבר : שב)

ושואל אוב : שנ) (שח) וידעונו : שח)

עשן ליום הששי לאיין כ

והורש אל המתים: כגן צביס"ק כהמרה עליו רוח נומאס : שח

ריא) נביא מקרבוך וגוי אליו תשמעון :

אך הנביא אשר יויד לדבר דבר בשמי : שח

ואשר ידבר בשם אלהים אחרים . שח

לא תגור ממנו: בלא לידא מלכרוג נביא בקר אלא קיום

מלות סבס : שח

ריב) שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך תבין לה הדרך :

כיבו מויכרים סדרכים בלא יכיס דבר שיכבז סרוגה צנרו :

לא תחום עינך עליו: על סרוגה סרממי רכשים אכזרי : שח

לא תסוג גבול רעך: לאו נוסף על לא תגזול : שח

לא יקום עד אחד באיש : שיא

לכל עין ולכל חמאת אצל קס הוא לכבישי בלס אי מעיד כדבר

החוצע הייב כהצבע ליכצע :

ריג) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו :

אל תקדצו מפניהם : שיב

ליום השבת

ריד) ויהי בקרבכם אל המלחמה ונגש הבתן ודבר אל העם :

למנוס כסן מקום מלחמס לכוכים לעס צעפת סמלחמס וסמספר

בן יכחצו ליולר אור חוזר מעורכי סמלחמס :

רמו) ויהי אם שלום תענד וגוי ועבדוך :

לא תחיה כל נשמה: במלחמות חוצס מזי עממין : שיג

רמו) כי ימצא חלל וגוי וערפו שם את הענגלה בנחל :

לא תשחית את עצה לנדוח עליו גרון : שיד

אשר

אשר לא יעבד בו ולא יזרע : (שמו)

שלא לעבוד ולזרוע בנחל איהן שטרפו :

ריזן] וראית בשביה אשת יפת תואר : כי תזא

לכהנכג עם יפ"ת כמשפט הכחוב :

ומבר לא תמכרנה בכסף : (שמו)

שלא למכור אשה יפ"ת שצא עליה פ"א :

לא תתעמר בה תחת אשר עניתה : (שז)

ריחן] ותלית אורה על עין : כמגדף ועובד ע"ז :

לא תלין נבלתו על העין : (שיח)

ריט] כי קבור תקברנו ביום ההוא :

רב] השב תשיכם לאחיק וגו'

לכסוב אצודה לצעליה וצכלל זה חיוצ השבת נשמתו של הצידו כי
צכוותנו פרצים זה לזה חיוצ לכסו צהוכה נפש החוטאה ולכן
אפקוי קרא צלשון השב ואל צלשון הזרה :

לא תוכל להתעלם : (שיט)

ר"ל שיטסה עלמו כאלו אינו רואה :

לא תראה את חמור אחיק או שורו נופלים בדרך (שך)

רבא] הקם תקים עמו :

זו עטינה כי כמו שצא לווי על כפריקה צא ג"כ על העטינה :

לא יהיה בלי גבר על אשה : (שבא)

מעטין כלגיטות הלוי צמלצוב וארז"ל על שאל המלך שלא נראו

ראשי אלצעותיו הון למלצו :

לא ילבש גבר שמלת אשה : (שבב)

לא תקה האם על הבנים . (שבג)

עשין ליום השבת לאוין כא

לאו זה וכיוצא בקרא לאו הניחק לעכס שאין לוקין :

רבב) שלא תשלח את האם : רבג) ועשית מעקה לגנך :

ולא תשים דמים בביתך : שבר) שבר)

שלא להניח המכשלות צארלנו וצצהינו :

לא תזרע ברמך בלאים : שכה) שכה)

פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע וגו' :

שלא לאכול כלאי הכרס :

לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו : וק"ס לכל צ' מינין שבו)

לא תלבש שעטנו צמר ופשמים יחדיו : שכה) שכה)

רבד) כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה האשה נקטי' בגד"ר :

רבה) ולו תהיה לאשה : מו"א שס רע :

לא יוכל לשלחה כל ימיו : שבג) שבג)

רבז) וסקלתם אתם באבנים : ואי' מכן נערי' מאורסי' וצופלס :

ולנערה לא תעשה דבר : שלא לענות סעוטה דבר צאונס : של)

רבז) ונתן האישי השוכב עמה לאבי הנערה ו' כסף ולו תהיה

לאשה תחת אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו : שלא)

לא יבא פצוע דבא וברות שפכה בקהל ה' : שלב) שלב)

לא יבא ממזר בקהל ה' שלא יבא צת ומראל : שלט) שלט)

לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' : אצל סנקבות מותרות : שלד) שלד)

לא תדרוש שלומם ומותבתם :

שלא להסלים פס עמון ומואב :

לא תתעב אדומי כי אחיך הוא : שלז) שלז)

לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו :

כי יהיה בך איש אשר לא יהיה מהור מקרה לילה :

שלא יבא למחנה לויס : רבח) ויד תהיה לך :

מקום קבוע לפנות מחוץ למחנה ואין יד אלא מקום :

רבט) ויתר תהיה לך על אוניך והיה בשבתך חוין וישבת וכסית

את צאתך : לכל אי מאכזי החיל כלי חפירס :

לא תסגיר עבד אל אדוניו : עבד סברס מחויל לא"י : שלט)

לא תוננו : שמ) לא תהיה קדשה מבנות ישראל : שמא)

לא תביא אתנן זונה ומחיר בלבונו) שמב)

רל) לנכרי תשיך : לא תשיך לאחיד : שמג)

כי תדור נדר לא תאחר : ויתר מג) רגלים : שמד)

רלא) מוצא שפתוך תשמור ועשית כאשר נדרת :

רלב) כי תבוא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך :

לסיות סכיר אוכל מדבר שיטבוד צו :

ואל בליך לא תתן : שמח)

וחרמש לא תניף על קמת רעך : שמז)

רלג) וכתב לה ספר בריותות : לנרס סמגרס את סאסס צספר :

לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה :

אחר שנשאת או נחארסה : שמו)

כי יקה איש אשה חדשה לא יצא בצבא : שמח)

רלד) נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח :

לא יחבול רחים ורכב : שמט)

השמר כננע הצרעת : שנו)

לא תבוא אל ביתו לעבד עבדו . שנא)

שלא ימשכן חבירו מצית ומצחוק צזרוע :

לא תשכב בעבדו : שנא)

עשין ליום השבת לאיין כב

בלא למנוט המטבון מצטליו צעת שהוא לנדך לו :
 רלהו השב תשוב לו את העבוב בבוא השמש :
 רליו ביומו תתן שברו :

ובכיד יום גוצס כל הלילה וכו' נאמר ולא תלין פעולת בכיד :
 לא יזמתו אבות על בנים : (שננ)

בלא לקבל עדות פיסול קרובים :
 לא תטה משפט גר יתום וגו' ונכפלה האזכרה : (שנד)
 ולא תחבול בגד אלמנה : שנה

רליו ושבתת עומר בשדה לא תשוב לקחתה לגר ליתום
 ולא אלמנה יהיה :

לא תשוב לקחתה : לאו זה נקי לאו הניתק לעשה
 רלהו והבהו לפניו כדי רשעתו במספר :
 להלקות העוברים על קלת מליט מיוחדות :

ארבעים יבנו לא יוסף : שנז
 ואם על הרשע שהייב חסה תורה ק"ו על הכשרים :

לא תחסום שור בדישו : (שנח)
 בלא נמנע הכסמה מלאכול דבר שהטבד צו :

לא תהיה אשת חמת החוצה לאיש זר : (שנמ)
 בלא הנשא סובמה לאיש זר :

רלטו יבמה יבא עליה ולקחה : לכוות סיבס נשאל אשת אחיו מאביו :
 רמו וחלצה נעלו מעל רגלו :

לכוות סיבמה חוללת ליבס אם לא יבאנה :
 רמא וקצת את כפה :

להליל הנדקף אפי' צנפס הנדקף אם לא נוכל להלילו צאי מאבריו :
 לא

עשין

ליום השבת

לאיין

- לא תחוב עינדך : שלא לחוס על הרוקף ומלצה לאכדו : (שם)
- לא יהיה לך בביטך אבן ואבן גדולה וקטנה : (שם)
- זכור את אשר עשה לך עמלק : (רמב)
- לזכור צפה כל סימיו מה שעשה עמלק : (שם)
- תמחה את זכר עמלק : (הכרית זרעו עד עלי השאר כריד : (רמג)
- לא תשבח : שלא נשכה מה שרע לנו זרע עמלק : (שם)
- וענית ואמרת וגו' ארמי אובד אבי : כי הגא מקרא צדורים לכהחיל צעצח פוצותיו : (רמח) ואמרת לפני ה' בערתי הקדש וגו' ;
- ודוי מעשר אחר שנה ג'. מפדיון מעשר עמי ציו"ע אחרון משנה כרציעות וכן צענה כרציעות : (שם)
- לא אכלתי באוני ממנו : שלא לאכול מע"ש באניית : (שם)
- לא בערתי ממנו בטמא : שלא לאכול מע"ש בטמא : (שם)
- ולא נתתי ממנו למת : (שם)
- שלא להוליא דמי מעשר שני אלא צלרכי אכילה ושתיה : (רמו) והלבת בדרכיו ;
- מה הוא רחוס אף אהה וכו' מה הוא מלציה פרומים וכו' : (רמו) הקהל את העם האנשים והנשים והטף ; ויק
- רמח) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת : (שם)
- להיות כל אי מישראל כותב ס"ת אם אפשר לו :

ת"ו ש"ל ב"ע

